

הרחמים והדינים כאחד כי הכל נעשה כראוי כדוגמת מעלה. **כָּמָה דָּהוּא שׁוֹפֵר עֲלָאָה, אִפִּיק קָלָא דְאִיהוּ בְּלָלָא כְּחֻדָּא. וְלֹאֲתַעְרָא רַחֲמֵי קְאֻלִּינָן** כי כמו שאותו השופר העליון הוא מוציא קול שהוא כללות זו"ן שהם דין ורחמים כאחד, כך אנו תוקעים למטה בכדי לעורר את הרחמים על ישראל, **וְלֹהֲתַבְרָא מְאִירֵהוּן דְּדִינָא, דְּלֹא יִשְׁלֹטוּן בְּהֵאֵי יוֹמָא** ולשבור ולבטל את כל בעלי הדין שלא ישלטו ביום הזה של ראש השנה. **וְכַד רַחֲמֵי מְתַעְרִין, בְּלָהוּ בּוֹצִינִין עֲלָאִין נְהָרִין מְהֵאֵי גִיסָא וּמְהֵאֵי גִיסָא. בְּדִין (משלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים** וכאשר מתעוררים הרחמים מהבינה ע"י קול השופר אז כל הנרות והספירות העליונות של הדינים והרחמים כולם מאירים ומתמתקים מאור הבינה ונהפכים לרחמים ואז מתקיים מש"כ 'באור פני מלך חיים' [ח].

שמן וקטורת ישמח לב החכמה והבינה משמחים את זו"ן

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּכִהְנָא (רַבָּא) אֲתַכְּוֹן לְאֲדִלְקָא בּוֹצִינִין לְתַתָּא בא וראה שע"י מעשי המצוות מתמתקים ספירות הדין ומתהפכים לרחמים, כי בשעה שהכהן היה מתכוון להדליק את הנרות בביה"ק למטה, **וְהָוָה קָרִיב קְטוֹרֶת בּוֹסְמִין בְּהוּא שַׁעְתָּא** וכן היה מקריב את קטורת

אור הרשב"י

[ח] דהיינו שכאשר מאדמים פני התוקע הוא מאירים ע"י השופר ומזה נמשך החיים (מק"מ יכוון שפני א"א יאירו בפני ז"א ואז פני ז"א יהיו מאירים וזהו 'באור פני מלך חיים' כי פני ז"א

הלימוד היומי

לע"נ טרה בת לאה ע"ה

הסמים באותה שעה, בְּדִין בּוֹצֵינִין עֲלָאִין גַּהֲרִין, וְאֶתְקַטַּר כֻּלָּא
 בְּהֶדְאָא אַז כֻּל הַסְפִירוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת הִיוּ מֵאִירוֹת בְּאוֹר הַרְחֻמִּים וְהִיָּה נִקְשֵׁר הַכֵּל בְּקִשְׁר
 אַחַד, וְחֲדָו וְחֲדָוּוֹתָא אֲשֶׁתְּכַח בְּכִלְהוּ עֲלֻמִּין וְאִז הִיתָה נִמְצָאת
 הַשְּׂמֵחָה בְּכֵל הָעוֹלָמוֹת ע"י הַבִּינָה שֶׁהִיא מִקּוֹר הַשְּׂמֵחָה, הֶהְדָּא הוּא דְכִתְיֵב, וְזֵה
 מִזָּה שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי כו) שְׁמֹן וְקִטּוֹרֶת יִשְׂמַח לֵב דִּהֵינּוּ שֶׁהַשְּׂמֹן שֶׁבַחֲכֻמָּה
 וְהַקִּטּוֹרֶת שֶׁבִּבְנִיָּה הִיוּ מִשְׂמֵחִים אֶת זֹרֵן הַנִּקְרָאִים לֵב, מֵאַחַר שֶׁבִז"א יֵשׁ ל"ב נְתִיבוֹת חֲכֻמָּה
 וְנוֹקֵף עוֹמֶדֶת כִּנְגַד לְבוֹ שֶׁל ז"א (מִק"מ), וְעַל דָּא בְּהַעֲלוֹתְךָ אֶת הַנִּירוֹת
 וְזֵהוּ מִש"כ 'בְּהַעֲלוֹתְךָ אֶת הַנִּירוֹת', כִּי ע"י מַעֲשֵׂה הַדְּלָקָה הִיוּ מֵאִירִים וְנִמְתַּקִּים הַזֹּת
 הַנִּקְרָאִים נִירוֹת.

הַחֲכֻמִּים הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ וּפְגַעוּ בַּהֲרֵי הַחוּשׁוֹךְ שֶׁל הָרִי אַרְרַט

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק, הָיוּ אֲזִלֵּי בְּאוֹרְחָא,
 פָּגְעוּ בְּאֵינֹן טוֹרֵי קַרְדּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק הִיוּ הוֹלְכִים
 בְּדֶרֶךְ וְהֵם פָּגְעוּ בְּאוֹתָם הַהֲרִים הַחֲשׂוּכִים שֶׁל הָרִי אַרְרַט (דֶּרֶךְ אִמְת), עַד דִּתְהוּ
 אֲזִלֵּי, זָקַף עֵינָיו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְחָמֵי אֵינֹן טוֹרֵי רַמָּאֵי,
 וְהָיוּ חֲשׂוּכִין, וְדִחְלַן בְּדִחִילוֹ וּבַעוֹד שֶׁהִיוּ הַחֲבֵרִים הוֹלְכִים זָקַף רַבִּי אֶלְעָזָר
 אֶת עֵינָיו וְרָאָה אֶת אוֹתָם הַהֲרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵם חֲשׂוּכִים וְנוֹרָאִים, הַמְּפִילִים אִימָה וּפְחָד בְּלֵב
 הָאָדָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאֵינֹן חֲבַרְיָא, אֱלוֹ אַבָּא הָכָא,
 לָא הָוָה דִּחִילְנָא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאוֹתָם הַחֲבֵרִים שֶׁאֵילוֹ אֲבִי רַשְׁב"י הִיָּה כֹּאן
 לֹא הִיָּתִי מִפְּחָד, אֲבָל פִּיּוֹן דְּאֵנָן תִּלְתָּא, וּמְלֵי דְּאוֹרְיִיתָא

בִּינָנָא, דִּינָא הָכָא לָא אֶשְׁתַּבַּח אבל עם כל זאת מכיון שאנו שלושה חברים אין המזיקים נראים כלל בכדי להזיקנו [ט] וכן יש בינינו דברי תורה ולכן הדין לא יהיה נמצא כאן ומשום כך אין לנו לפחד כלל.

בכל תיבה ותיבה שבתורה יש סודות עליונים

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, כְּתִיב לבאר את מש"כ בסוד הרי אררט
וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגו', עַל הַרִי אֶרְרַט
 [י] וְגו' ואמר רבי אלעזר, כִּמָּה חֲבִיבִין מִלִּי דְאֹרְיִיתָא, דְּבְכַל
מְלָה וּמְלָה, אֵית רְזִין עֲלָאִין, וְאֹרְיִיתָא כְּלָא, עֲלָאָה
אֶקְרִי כמה חביבין דברי התורה שבכל תיבה ותיבה יש בה סודות עליונים וכן התורה
 כולה היא נקראת תורה עליונה וחשובה.

אור הרשב"י

(א) דרשו ה' בהמצאו (ישעיה נה, ו) אלו עשרת ימי תשובה, שאז הוא כח יותר השראת הקדושה. וזה ותנח התיבה כו' בשבעה עשר יום לחודש, דהיינו לאחר שעברו גם כן ימי החג שני ימים הראשונים וקיים בהם מצות סוכה ולולב ואז יש כח להקדושה לשלוט. על הרי אררט, רמז להקליפות לשבר אותם על ידי הקדושה.

[ט] כדאיתא בברכות מג ע"ב לאחד נראה ומזיק לשנים נראה ואינו מזיק לשלושה אינו נראה כל עיקר.

[י] וביאר הנועם אלימלך על מש"כ ותנח התיבה בחודש השביעי וכו' (ח, ד). רמז שעיקר הוא לאדם לתקן את מעשיו בחודש השביעי הוא תשרי ואז תפילתו רצוי יותר משאר ימות השנה כמו שדרשו חז"ל (ר"ה יח

כל כלל התורה יש בה סודות נעלמים

וְתַנִּינֶן בְּתֵלִיסָר מְכִילָן דְּאוֹרֵייתָא והנה למדנו בברייתא של י"ג

מידות שהתורה נדרשת בהם, **כָּל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֻלָּל, וַיֵּצֵא**

מִן הַכֻּלָּל, לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֲלָא לְלַמֵּד

עַל הַכֻּלָּל כְּלוֹ יֵצֵא דהיינו. **דְּהָא אוֹרֵייתָא דְּאִיְהִי** (דף קמ"ט ע"ב)

כְּלָלָא עֲלָאָה שהרי התורה היא כולה כלל אחד גדול ועליון הכוללת את כל

המצוות והסודות העליונים, **אָף עַל גַּב דְּנַפְיָק מְנָה, חָד סְפוּר**

בְּעֲלָמָא. וְדָאִי לָא אָתִי לְאַחֲזָאָה עַל הַהוּא סְפוּר ולכן אפילו

שיוצא ממנה סיפור אחד פשוט בסתם ודאי הוא לא בא ללמד על אותו סיפור בלבד,

אֲלָא לְאַחֲזָאָה מְלִין עֲלָאִין, וְרִזִּין עֲלָאִין אלא הוא מלמד אל

דברים עליונים וסודות עליונים הרמוזים בהם. **וְלֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא,**

אֲלָא לְלַמֵּד עַל הַכֻּלָּל כְּלוֹ יֵצֵא ולכן הוא לא בא רק ללמד על עצמו

שרק באותו מעשה יש סודות עליונים אלא הוא בא ללמד על כל כלל התורה שיש בה

סודות נעלמים [יא]. **בְּגִין דְּהַהוּא סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, או הַהוּא**

אור הרשב"י

הקדושה ותיבותיה ואותיותיה ספורות
מזוקקות, הצובות ממחצב קדוש ונורא,
נפלאים המה למכיר בהם, ויותר פליאות
נעלמים מעין כל. וזה שיעור הדברים כלת
כתיב, פירוש תיבה זו של כלות זה פירושה
קה מהכתוב כלת, כדי שתבינן אשר תכווין
אליו התיבה, ואות הוא"ו היא בחינת החתן,

[יא] וכתב האור החיים (במדבר ז א) ביום
כלות משה רבותינו ז"ל אמרו (במדב"ר יב ח)
כלת כתיב, ורואני כי בס"ת כתובה בוא"ו,
ואני אומר כי דברי תורה כאלו וכיוצא באלו
אינם נמסרים לכל מרים יד בתופשי התורה,
כי יסובב הדבר הכפירה והזלזול בכבוד
מורים, ויש לך לדעת כי סדר תורתינו

הלימוד היומיומי

לע"נ שרה בת לאה ע"ה